

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *A. L. Hedeström*
 Härad: *Bräkne* Adress: *Karlshamn.*
 Socken: *Öjshult* Berättat av: *Fritjof Thorsen*
 Uppteckningsår: *1936.* Född år *1862* i *Hässledalen, Br. Södy.*

Uppteckningen rör	<i>Älva blåst</i>	<i>sid. 1</i>
	<i>Varsel</i>	<i>" 2</i>
	<i>Gasten</i>	<i>" "</i>
	<i>"Väkten" präster.</i>	<i>" 2-4</i>
	<i>Ljusken . . .</i>	<i>" 5</i>
	<i>Gumma går igen</i>	<i>" "</i>
	<i>Likvarsel</i>	<i>" 6-7.</i>
	<i>Lanndiön</i>	<i>" 7-8.</i>
	<i>Lupare ha "ölg" m. sig"</i>	<i>8.</i>
	<i>Gast följder dräng."</i>	<i>9.</i>
	<i>Näcken</i>	<i>" 10-11.</i>

Blekings
Bykän
Byskult
1896

5308

M. K. K. K.
Ber. T. Thoren
född 1862

Ärabbäst.

En pojke (= vår äldste son, nu folkskollärare i Skåne)
ble stimer. En gubbe, Ola Klint, tog 9 nälleslockar, som
skulle vara genom en gärsgrä. Man skulle få stocharna
och blara: 3 Lillika mot snännickan, som hade bläst.
Den gick bort för dagen. (Ärabbäst = svullnade och ble
små plitor.)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Varsel. (Efter död.)

När Thorsen gick i skolan, var det en som bränd opp sig på en bergvägg vid sjön. Han hade somnat och trillat i elden. Thorsen såg sld långt efter, som brann på samma håll.

Gasten.

Föräldrarna körde till Karlshamn. Då jämrade det sig i regnen. Hästarna gick och krockade. Körde vid Tränk, där kom gästern. Vid kyrkeliarna vid Hoby klingade kyrkegrunden till. Då lättade det och gick sen lätt.

"Täskta" präster.

Präster finnes, som äro täskta. De kan se, vad andra ej kan se. En sådan präst finnes i Hoby församling för 81 år sedan.

5308

Mormor dog av rödsoten och min bror också.
Prästen kom. När han "letts" på dörren, ryggade
han tillbaka. "Den, som ligger sjukt här, kom-
mer aldrig på benen," sa han. "Var hemma natt-
varden. Hon förstod, att hon skulle skiljas från
värdhen och så 'fo barnbarnen: "She Guds vilja!"
Dog nu sedan

En kvinna hade en son, som var dö-
dsdö i rödsoten. Hon kom försent till kyrkan.
Han skulle jordfästas efter mässan. Modern stod
och grät. Prästen sa till henne: "Mor lilla, grät
inte! Han kom inte för sent! Mått er, så ni ej
kommer försent!" Hon dog lite efter.
Prästen betade Sobütz.

En gång kom J. till Listerby. Det var ett
 dödsfall i Hasslestad. Det var en, som lå i sjöala- Strid om
 Fågeln. J. kallade dit en Ronnebypräst. "De strö själar mellan
 om henne, kroppen och duran, och kroppen sit. kropp och
 ter vid huvudet," sa J. Men Ronnebyprästen såg dura.
 ej ngt. "Ta min galosch," sa J. Han såg han.
 Prästerna bad. Duran flykte sig då till huvud.
 "Nu klockan trä, så far hon hem," sa J.
 När de kom halvväga, sa han: "Nu reser själen
 till himlen. Trä duor synsta min galosch, så ser du."
 Han va' också dö från den tiden, som han sa.
 Rystigt märkvärdigt. "Hur kan du se 'at så?"
 frågade Ronnebyprästen. "Den som söker, han finner det",
 svarade J. Mer fick han inte från han.

Ljussten bidadar död.

Dörren öppnades, när svägerskan Inga dog.
Det ble ljus. Dörren kläpptes Fe, och de ble ljus
i rummet. Hon var död samma natt. Det
är nog en tankegång, som går. Något, som
de skulle selet yttat.

Gumma går igen.

En gumma i Hoby hade satt en sehal
i kyrkan i Hoby och gömt han under en Filja
i köket. Kvinnan dog. Var natt var det liv i
köket. Lonen trodde, att det var tjurar, och tog in
nytt. Hustrun frågade, va' de va', va' skulle de för-
söka och rannsaka. Då to' de en kall hand
på kättern på henne. Samma dag to' de upp tillt
och till sehalen. Det var nyfalleu snö på farstu-
lappan. Trä fjät syntes på snön på morgonen, när
det hade rest. Sedan hörd de sjardet. Detta är redan
sanningen.

Ljusstken vid dödsfall.

Mormor (= Fru T's mor) dog. Hon (= fru T) var där. Hon gick hem och la sig och somnade se. De va ljusst, när han sånade se, i samma stund som hon (= mormor) slutade. De tänker på dem.

Psalmsång vid dödsfall.

2 systrar dog och en bror. Ett halvår efter broderns död sjöngdes en kväll en psalm (ur sig självt.) Det var 119: "Hur långt är allt vad sündens har, hur kort dess nöjen varar." Allasammans hörde det i rummet. Detta var ett halvår innan de blev sjuka. De ville ha den i kyrkan sin. Det var 2 systrar, aderton och tjugo fyra år, som dog av lungrot.

En del, som går bort och ser sig lik, ha aningar.
 En loyrdamstru, Inga Svensson, kände hur en
 kall hand stötk över ansiktet på henne på
 natten. Per Olofssons Mathilda dog sedan. Hon var
 en god vän till henne. Inga hade alltid känn-
 ningar av det.

Ngt vitt söker likvagnshästar.
 Mina föräldrar köpte likvagn med två svarta hästar.
 En gång var naboen i min hästerna och skjutsade
 hästarna. Naborna såg sedan något vitt gå från
 gården och jämsa sig och gå in i stallet.
 De var svåra förstås, att hästarna ej skulle kom-
 ma tillbaka.

Samdröme

En häst hade fallit ner, då den gick på betet och
 kunde ej komma upp igen, utan låg och dog. När

5308

Cyrt. M. Lundström
Ber. F. H. Holm

8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1862 : Ber. Holm

Björkinge
Kjeller
Dj. H. H. 1931

dötter drömde ett par tre nätter, att hästen lå
på lådan. Sedan hittes vi han, när han var död. Det
var Olofs, sonens häst. Flickan hade ofta haft sanna-
drömmar.

Supare ha "ötyg" med sig.

Minna föräldrar bodde på sundavtaq. En
dag kom två druckna skjutsbönder från
Karlshamn. De kom in och drack. J. var då en
20 år gammal. J. skulle ge hästen^{*} hö, men när
gång han kom på "slummet", bankade det
bräderna. Fråg inget. Hade ingen lykta.

Meningen var, att de skulle köra hem.

Hörb försvarar genast, när hästen fick det.

J. var uppe efter hö 3 gånger. "Nu går jag ej på
slummet mer i kväll", sa han. Hade aldrig
hört något där, varens förr eller senare. Det
var märkligt. De ha den onds med sig, när de dricker och svärjer.

* Hästastackaren stök ut skriv endast på denna sida! vid Skjutsen.

En förföljd dräng.

En dräng förföljdes av gäst. Jean körde på
vätterna till städerna. En natt, när han kom till
Belgians sig, kom en hörsdu med hästen, som stannade.
Sedan, när han kom till Asharevåla, ble de
en storm, så att träden böjde sig till jorden.
Och ett vitt bakom flög över ragnen i luften.
En hund sprang under ragnen. Hunden
sig konstig ut, han med. Försvann sedan.
Stängen kom ej köra om vätterna sedan.
Ovar hindras på vägen.

Jag körde ett potatislars på Frösten en lö-
dayskräll med ovar. Mitt för Fjärsten (= en sjö)
kom de ej ut fläcken. På söndagsmorgonen
dro de som ingenting, och det gick så lätt sin.
Agt höll i den där sjön.

5308 ^{uppl.} A. L. Holmström
Närshamn

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bil.
Bänkens kv

Oljebunt o:u Näcken. Per Erikhof Thorsen

1936 När T:s mor var liten Tös, hade hon varit och kört i korna. En annan Tös var också med. De skulle plocka bölon ve en sjö. Den andra flickan hade en bror. De så' hennes bror ligga i rygga naken på vattnet. Flickan sprang hem så fort, att hon på springa bråk sa: "Hon skrek: "Jons ligger i sjön." Han sa' hemma och satt vid bordet. Detta är sanning. Han var bräddad (=hade bräcket), så de kände tydligt igen honom.

7.1862 i
Närshamn

Enn Aug. Gummessons far (=Gumma Jonasson) skulle gå hem genom en skogsbacke. Den isen lå' jämt. Tre broliga stutar flö genom backen och var i vattnet, så det sto i högar sky. Det var näcken i en likhetse. Det var vid sjön Næsten. Huset Gumma Jonasson

5308

mycket uträdda. Det var förtrollat kring den
sjön. De bli förvillade. Man fick vända höjaren
eller roden. Sedan hittade man hem. Näcken
och skogsmoran förvillar folk.

11.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV